ዘፍ፡22:1-19 1. ከእነዚህም ነገሮች በኋላ እግዚአብሔር አብርሃምን ፈተነው፤ እንዲህም አለው፡- አብርሃም ሆይ፡፡ 2. አብርሃምም፡- እነሆ አለሁ አለ፡፡ የምትወደውን አንድ ልጅህን ይስሀቅን ይዘህ ወደ ሞሪያም ምድር ሂድ፤ እኔም በምነግርህ በአንድ ተራራ ላይ በዚያ መሥዋዕት አድርገህ ሠዋው አለ፡፡ 3. አብርሃምም በማለዳ ተነሥቶ አህያውን ጫነ ሁለቱንም ሎሌዎቹንና ልጁን ይሥሐቅን ከእርሱ ጋር ወሰደ እንጨትንም ለመሥዋዕት ሰነጠቀ፤ ተነሥቶም እግዚአብሔር ወዳለው ቦታ ሄደ፡፡ 4. በሦስተኛውም ቀን አብርሃም ዓይኑን አነሣና 5. ቦታውን ከሩቅ አየ፡፡ አብርሃምም ሎሌዎቹን አላቸው፡- አህያውን ይዛችሁ ከዚህ ቆዩ፤ እኔና ልጄ ወደዚያ ሄደን እንሰግዳለን፤ወደ እናንተም 6. እንመለሳለን፡፡ አብርሃምም የመሰዋዕቱን እንጨት አንሥቶ ለልጁ ለይስሐቅ አሸከመው፤ እርሱም እሳቱንና ቢላዋውን በእጁ ያዘ ሁለቱም አብረው 7. ሄዱ፡፡ ይስሐቅም አባቱን አብርሃምን ተናገረው፡- አባቴ ሆይ አለ፡፡ እርሱም፡- እነሆኝ ልጄ አለው፡፡ እሳቱና እንጨቱ ይኸው አለ፤የመሥዋእቱ በግ 8. ግን ወዴት ነው? አለ፡፡ አብርሃምም፡- ልጄ ሆይ የመስዋዕቱን በግ እግዚአብሔር ያዘጋጃል አለው፤ ሁለቱም አብረው ሄዱ፡፡ 9. እግዚአብሔር ወዳለውም ቦታ ደረሱ፤ አብርሃምም በዚያ መሠውያውን ሠራ፤ እንጨትንም ረበረበ፤ ልጁን ይሥሐቅንም አስሮ በመሠውያው በእንቸቱ 10. ላይ አጋደመው፡፡ አብርሃምም እጁን ዘረጋ፤ 11. ልጁንም ያርድ ዘንድ ቢላዋ አነሣ፡፡ የእግዚአብሄር መልአክም ከሰማይ ጠራና፡- አብርሃም አብርሃም 12. አለው፤ እርሱም፡- እነሆኝ አለ፡፡ እርሱም፡- በብላቴናው ላይ እጅህን አትዘርጋ አንዳችም አታድርግበት፤ አንድ ልጅህ ለእኔ አልከለከልህምና እግዚአብሔርን የምትፈራ እንደ ሆንህ አሁን 13. አውቄኣለሁ አለ፡፡ አብርሃምም አይኑን አነሣ፡፡ በኋላውም እነሆ አንድ በግ በዱር ውስጥ ቀንዶቹ በዕፀ ሳቤቅ ተይዞ አየ፤ አብርሃምም ሄደ በጉንም ወሰደው በልጁም ፋንታ መሥዋዕት አድርጎ 14. ሰዋው፡፡ አብርሃምም ያንን ቦታ ያህዌ ይርኤ ብሎ ጠራው፡፡ እስከ ዛሬም ድረስ በእግዚአብሔር 15. ተራራ ይታያል ይባላል፡፡ የእግዘአብሔር መልአክም አብርሃምን ከሰማይ ሁለተኛ ጊዜ 16. ጠራው፤እንዲህም አለው፡- እግዚአብሔር በራሴ	<u>**አምልኮ**</u> ቁ.8 **የሚቃጠል መስዋዕት** ቁ.12 **ፍርሃት**

ማልሁ ይላል፤ ይህን ነገር አድርገሃልና አንድ 17. ልጅህንም አልከለከልህምና በእውነት በረከትን እባርክሃለሁ ዘርህንም እንደ ሰማ ከዋክብትና በባሕር ዳር እንዳለ አሸዋ አበዛዋለሁ ፤ ዘርህም 18. የጠላቶችን ደጅ ይወርሳል፤ የምድር አሕዛብ ሁሉም በዘርህ ይባረካሉ ቃሌን ሰምተሃልና። 19. አብርሃምም ወደ ብላቴኖች ተመለሰ ተነስተውም ወደ ቤርሳቤህ አብረው ሄዱ፤ አብርሃምም በቤርሳቤህ ተቀመጠ።	